

punkt 2: Der skal være en skatteplaget dansker, der skal tjene penge, før man når til det egentlige mål, nemlig at støtte skibsfarten. Den overvejelse kan man da godt gøre sig. Hvis man så oven i købet kan se, at reglen fører til en masse snyd og misbrug imod reglens intentioner, er der endnu en grund til at kigge på den.

Men nu var det ikke så meget min hensigt i dag at diskutere substansen. Det var sådan set bare at høre, om ikke det var en god idé, at vi i fællesskab så på de love, der typisk misbruges, for at se, om det var misbrugsmuligheden, der skulle gøres noget ved, i stedet for kun at gå efter mere kontrol.

(Kort bemærkning).

Kristian Thulesen Dahl (DF):

Jeg er glad for den opblødning, der ligger i hr. Frank Aaens kommentar nu om, at der selvfølgelig er skattearrangementer, som ikke, som det lå i hr. Frank Aaens første kommentar omkring det her område, er uhyrlige, men er fuldstændig legale, og som der sandsynligvis også er et meget stort flertal for at bevare muligheden for. Der er skattearrangementer, som er meget, meget sunde for det danske samfund at have, og som det ville ødelægge meget mere, end det ville gavne, at afskaffe.

Lad mig så blot til slut til hr. Frank Aaen sige, at det er jo ikke rigtigt, når det fra hr. Frank Aaens side siges, at skibsanpartshavere nødvendigvis tjener på at have skibsanparter. Der er tale om, at man udskyder en skattebetaling – det er jo hele grundlaget for anpartsjongleringen. Der er ikke tale om, at man egentlig har en indkomst ved det. Man udskyder blot en betaling, så forudsætningen for hr. Frank Aaens påstande om skibsanpartshavere mener jeg ikke er rigtig.

Skatteministeren (Carsten Koch):

Jeg skal takke for en overvejelse ganske positiv indstilling til lovforslaget. Formålet er, som det også er sagt og skrevet i forslaget, i højere grad at tilsikre, at folk betaler den skat, de skal ifølge lovgivningen, hverken mere eller mindre.

Jeg mener, at vi har en selvstændig interesse i et retssamfund som dette at arbejde for, at ingen er i stand til ved hjælp af forskellige arrangementer og forskellige former for unddragelse osv. ikke at bidrage til den samlede husholdning. Det er en væsentlig og alvorlig opgave, vi har.

Der er blevet stillet en del spørgsmål. Det er blevet nævnt, at lovforslaget er stort. Nogle har

været inde på, at det er kompliceret. Det kan jeg nu ikke tiltræde, men jeg kan godt tiltræde, at der er en del ændringer, det skal jeg ikke lægge skjul på. Dette bruges til at argumentere for at udsætte lovens ikrafttræden.

Jeg kan sige, at det har jeg overvejet en hel del, før jeg fremsatte lovforslaget. Når jeg er kommet til den konklusion, at det på det foreliggende grundlag ikke er betænkeligt at sætte loven i kraft pr. 1. januar 1996, er det ud fra følgende hensyn: Som det vil være flere bekendt, har lovforslaget i forskellige versioner verseret i ekstern høring i forskellige stadier. Vi har lyttet meget til alle de høringsberettigede, som er nævnt i lovforslaget – revisorer, advokater m.v. – i ekstraordinær høj grad.

Jeg kan også sige, at der er sket en del ændringer, langt flere ændringer, end man normalt vil underkaste et lovforslag, netop for at det i en så tidlig fase som muligt bliver så velafpudset som muligt, så frygten for, at det ikke bliver ordentligt behandlet, er i hvert fald en hel del overvurderet i forhold til det, der gælder andre forslag.

Endvidere kan jeg sige, at der i modsætning til, hvad der ellers er tilfældet lige efter et finanslovforlig, ikke er særlig mange skattelovforslag på dagsordenen, og de, der er, er ekstremt simple. Jeg skal ikke lægge skjul på, at det godt kan være, at det direkte har været et motiv til at få det her igennem, så der bliver ikke tale om et voldsomt arbejdspress, og derfor vil jeg sige, at jeg ikke er så bange for at anbefale, at lovforslaget træder i kraft pr. 1. januar 1996.

Jeg vil endelig sige, at jeg i morgen har tilbudt udvalget en teknisk gennemgang ved embedsmændene ud fra samme synspunkt, hvor der vil blive mulighed for at stille alle de spørgsmål, man har lyst til, så de ikke behøver at blive stillet skriftligt. Man kan forhåbentlig få svar på en række af de spørgsmål, man brænder inde med, på et meget tidligt tidspunkt, og det er også noget, der taler for, at vi her godt kan se lidt bort fra, at vi måske ikke har helt så lang tid, som vi ellers normalt har.

Der blev stillet det spørgsmål, om skatteministeren ikke får for megen bemyndigelse – og der er en del bemyndigelser. Jeg kan sige, at formålet med at tillægge den til enhver tid siddende skatteminister disse bemyndigelser først og fremmest er at få en større ensartethed i behandlingen af en række sager. Det drejer sig om frister, det drejer sig om kriterier for, hvornår man vil indrømme udsættelse med hensyn